
Utassy József

A HAJDANI JÖVŐ

Ha ki szép jöttödig
a háttérben lapult:
elővakodik
vackáról most a múlt.

Szégyenlősen néz szét,
szinte bocsánatot
kér a fél világtól,
hogy im: föltámadott.

Éljen hát a főnix:
a hajdani jövő!
Amnézia gyötri,
negyven év nagy idő.

Emlékszel? mosolydul
el egy férfi arca:
Én dobtam benzines
palackot a tankra.

És a halhatatlan,
a néhai drága,
ámul csak a szélben:
leng az idő ága.

KISZÁRADT FA

Jött március fenségesen,
füvet, fát izgatott,
cibálta ágad, édesem,
a szél, nem vetted észre sem:
halott voltál, halott.

Most magad siratod magadat,
egyedül maradtál,
törzseden tapló, daganat,
nem szállnak rád a madarak,
csak a halottkém harkály.